

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشاینده و مهربان

سُورَةُ الْمُؤْمِنِ / غَافِر

وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ

و من کارم را به خدا وامی گذارم

And I entrust my affair to Allah,

إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (٤٤)

زیرا خدا به بندگان بیناست

Surely Allah sees the servants.

تفسیر کابلی:

من حجت خود را به اتمام رساندم و نصیحت خود را فهماندم . اگر شما قبول نمیکنید، با شما سر و کار ندارم. اکنون خود را کلیتاً بخدا (ج) می سپارم، بر همان ذات اعتماد و توکل دارم ، اگر شما قصد ایزای (اذیت) من کردید، همان خداحامی و مددگار من است. همه بندگان در نگاه محیط او هستند او تعالی رفتار و کردار من و شما هر دو را میبیند هیچ حرکت و کردار کسی از او پوشیده نیست . کارمومن قانت اینست که بعد از عمل آوردن سعی امکانی خویش ، نتیجه را بخدا بسپارد.

Interpretation from the Kabuli Tafseer:

I have completed my reason and duty; have given you my advice as well. And if you do not accept, I have no business with you. Now I will completely reliance to Allah (SWT). I have confidence and reliance to the one, if you would plan to harm me; He (Allah) is my protector and helper.

Every one of the slave is in his Perimeter, He sees my actions and your actions, and none of any action is concealed to him. The duty of contentment salve is to submit the result of his entire possible Endeavour to Allah (SWT).